

בסדינה

העם

אחד נורמלי

שמעון אלבו מבאר-שבע חזר מחוץ-לארץ לנמל-התעופה לוד. הוא הביא עימו מכשיר-טלביזיה שעלה לו 600 ל"י. הפקיד לא האמין לו, קבע מחיר שרירותי כראות עיניו, והטיל על מחיר דמיוני זה מכס בשיעור 300%. שמעון אלבו לקח את המכשיר וניפץ אותו בו במקום, לעיני הפקידים. "הוא לא נורמלי!" קרא אחד הפקידים. אבל שמעון אלבו דווקא היה נורמלי — אולי האדם הנורמלי ביותר השבוע בישראל. כי בעולם התרבותי, מכשיר-טלביזיה אינו מיצרך של עשירים. הוא מיצרך של עניים. בישראל, בה קולט המכשיר רק שידורים ערביים, נכון הדבר עוד יותר, כי להמוני העולים מארצות המיורח מהווה המכשיר מקור לא-אכזב למוסיקה האהובה עליהם, המוחרמת בקול ישראל.

אם שמעון אלבו הוא נורמלי, הרי של-טונות-המכס אינם נורמליים. הם תובעים עתה מאלבו את מלוא התשלום עבור ה-מכשיר המנופץ.

הוא שותף

ערב יום-הכיפורים תשכ"ו עמד, כמו בכל שנה, בסימן הדת. אך לא דת ישראל ה-מקורית, כי אם הדת המאורגנת, שסמלה הוא יצחק רפאל.

כי בשעה שאזרחים הוציאו מארונותיהם את ספרי כל נדרי, והתכוננו להתייחד עם מילות התפילה העתיקה, סיפקה להם לישבת העתונות הממשלתית חומר מסוג אחר לגמרי, לעלעל בו ולחשוב על משמעותו ה-מוסרית. זהו דו"ח ועדת החקירה של ה-שופט משה גולן, בפרשת השוחד הגדולה של בית-החולים בתל-גיבורים.

בשבוע הראשון בו התפוצצה השערוריה, קבע העולם הזה (1324) על שעריו: "סגן-השר אחראי! תוסר חסינותם של ראשי המפד"ל! תוקם ועדה ציבורית לחקירת פ-רת שפיגל!"

השבוע, אחרי יותר משנת-יוספי, קיב-לה קביעה זו אישור בשפה שאינה משתמעת לשתי פנים. קבע השופט גולן: יצחק רפאל ידע על פרשת השוחד בכל מהלך ביצועה, והוא היה שותף-לעבירה של יהודה שפיגל. לוי אשכול, שכל מיטתו בנוי על שות-פות עם יצחק רפאל ומפלגתו, לא רצה לפרסם את הדו"ח — עד שבא איום ה-שופטים העליונים כי יתפטרו אם לא יעשה זאת.

"הזייפן הזה...". הדו"ח נקרא כמו סיפור בלשים, כשהשופט גולן מתחקה אחר העיקבות ואוסף אותן עד שהוא מפענח את התעלומה.

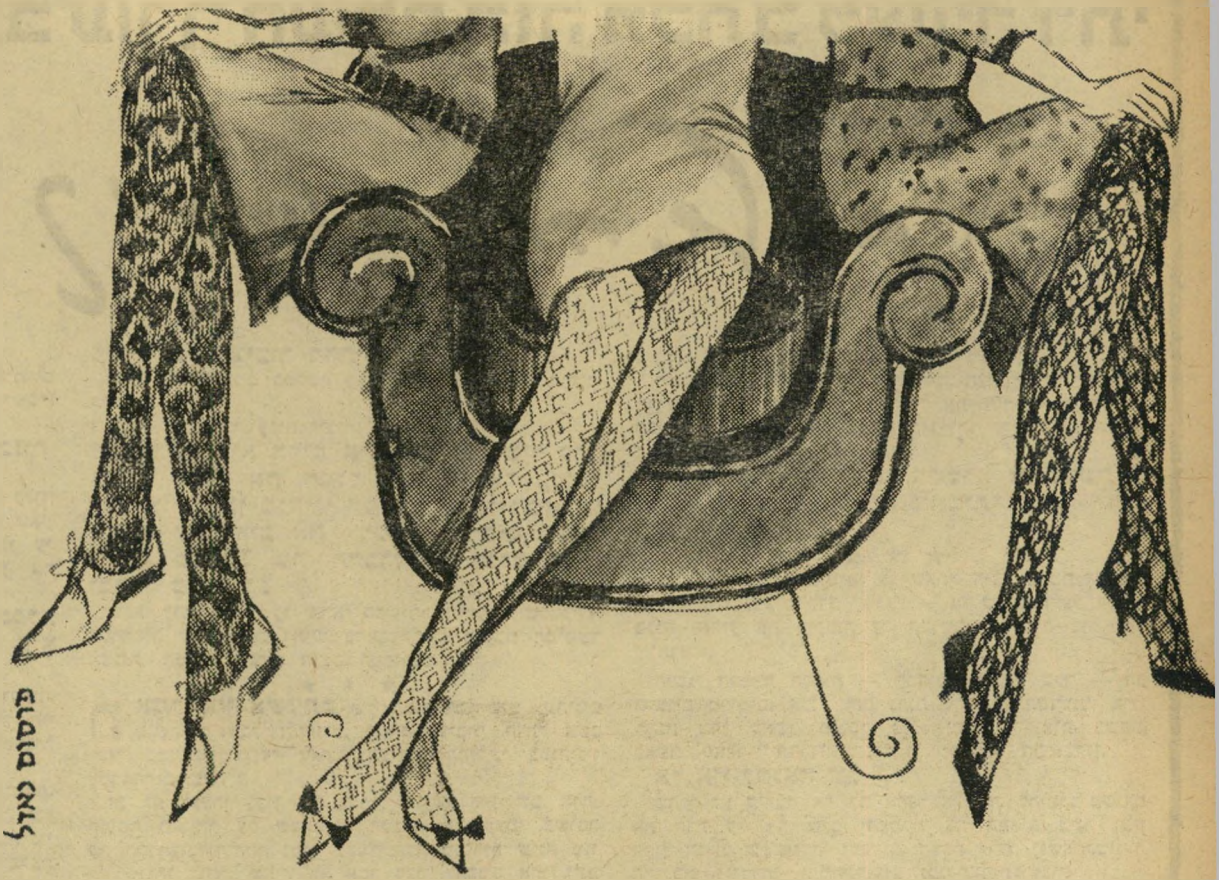
עוד בטרם הוזמן אליו את הנפשות ה-פועלות, הגיע אל ארכיוני אחד הבנקים בתל-אביב, ושם מצא ציק על סך 10 אלפים ל"י, משוך על חשבונו של יהודה שפיגל, לפקודתו של יצחק רפאל. הציק נשא עליו תאריך 9.12.62, והוא הגיע לידו רפאל באותו יום. רפאל חתם עליו מאחור, והפ-קידו למחרת היום בבנק המזרחי בירושלים. הסיק השופט גולן: תאריכים אלה שעל הציק הם רלבנטיים לתקיפה שבה ניהל שפיגל את המשאומתן עם יראוני, בדבר תשלום השוחד.

בצורה זו צעד השופט בעקבות השמועות והרינונים, עד שניראה לו כי אסף די חומר שיש בו ראיה-לכאורה מבחינה משפטית נגד אנשים מסוימים במשרד הבריאות, ואז פנה אליהם וביקשם להשיב על "הפג-מים המיוחסים להם בעדויות ובחומר ה-ראיות שהגיע לידו".

"חומר זה", דיווח השופט, "התייחס לשני אנשים בלבד הקשורים למשרד הברי-אות, והם: מר חיים משה שפירא, וסגן-שר הבריאות מר יצחק רפאל".

מה השיב השר שפירא, וכיצד הסביר את חלקו בפרשה, לא ברור ברגע זה מדברי הדו"ח. אולם ברור מה השיב רפאל: הוא טען, כי שפיגל הוא שקרן וזייפן, וכי ביצע את עיסקת השוחד באופן אישי, למטרותיו המעורפלות. הוא, יצחק רפאל, לא זו בלבד שלא היה שותף עמו בעיסקה, אלא שהוא אף לא ידע דבר אודותיה. שפיגל פעל מאחורי גבו.

כאשר ביקש השופט לשמוע מה בפי שפיגל עצמו, נתקל בשתיקה מוחלטת. כי במשך כל אותה תקופה הפעילו בני-משפחתו

פוסט נאול

אלגנטית וספורטיבית - בליידינט של סברינה

להופעה מהודרת וספורטיבית - ליידינט; ליידינט - להופעה ברוח הזמן. ליידינט בדוגמא הקלסית של קווים עדינים, מתאימה גם להזדמנויות החגיגיות ביותר.

התפנקי נא - עם סברינה

שנה החגיגה הקומדיה הארצישראלית!

עם פיתר סילרס פיתר אוגול רומי שניידר קפוצ'ין פאולה פרנטיס אורסולה אנדרס

"מה חדש פוסיקאט?"

החל ממוצ"ש 2.10.65 זמני ההצגות 4:00, 7:30, 9:30

למבוגרים בלבד

מוסיקה: בורט בכרך - טבניקולור United Artists